

Ogromni ratni plijen u Plevlju.

Brzobjavne vijesti.

Rat na Balkanu.

Bugarski časnik o englesko-francuskim četama na Balkanu.

Sofija, 5. decembra. Visi bugarski časnik rekao je o položaju englesko-francuske vojske na Balkanu ovo: Francuzi i Englezi, koji imaju 60.000—80.000 ljudi, nalaze se u jako utvrđenim pozicijama, kojih centrom jest tjesnac Vardara kod Krivolaka. Francuske i engleske jedinice biraju na lijevoj i desnoj obali Vardara napadane s boka, a mjestimice i u opkoljene. Položaj je za neprijatelja krajno kritičan. Ako im pravodobno ne bude pomoć iz Soluna, onda će se Francuzi i Englezi vrlo teško i uz mnoge gubitke moći povući u Solun.

Ove grupiranje francuskih četa u Orientu.

Genf, 5. decembra. Pariski listovi javljaju: Neposredno predstoje novo grupiranje francuske vojske u Orientu.

Utvrdjenje Soluna.

Beč, 5. decembra. „Süds. Korr.“ javlja iz Atene: Prema vijestima iz Soluna, čete saveznika i dalje utvrđuju Solun. Prema svemu izgleda, da oni najvjerojatnije stvoriti iz Soluna tvrđavu, koju ne će biti moguće zauzeti.

Dogodjaji na moru.

Goeben i Breslau u Crnom moru.

Kopenhagen, 5. decembra. Petrogradski listovi javljaju iz Odeze, da vrata „Goeben“ i „Breslau“ razvijaju u Crnom moru znatnu djelatnost. Oni su bombardirali pred nekoliko dana na kaukaskoj obali ruske obalne pozicije, te su pratnji više podmornica potopili četiri ruska trgovačka broda. Zadnjih dana bili u zajedno sa turskim ratnim brodovima u obali Varne.

Bugarske torpednjače i turska mornarica.

Berlin, 5. decembra. „Nationalzeitung“ javlja iz Odeze: Bugarske torpednjače „Sumnij“, „Derstki“ i „Smolji“ djeluje se u ruskim vodama. Turska se mornarica združila sa bugarskom, da otuče crnomorsku mornaricu.

Potonoće engleske topnjače.

Kopenhagen, 5. decembra. „Daily Telegraph“ javlja: Engleske topnjače, koja je bila na straži na obali Egipta, bila je potopljena po njemačkoj podmornici.

Položaj na Balkanu.

Situacija na Balkanu.

London, 5. decembra. „Times“ se daje snagom i situacijom vojnih sila četrnog sporazuma, o čemu ne ima službenih podataka, pa pišu: Nadajmo se, a će sada Talijani uvidjeti, da su njihove bitke na Soči bezizgledne, kad se centralne vlasti približuju Adriji. Od ruske vojske u Besarabiji još se uvijek ništa ne čuje. To sve zajedno nije baš odvise vjeshljivo.

Budućnost Srbije.

Budimpešta, 5. decembra. S obrom na činjenicu, da je Srbija svladana da se čete središnjih vlasti primiču grčkoj granici, upitao je naročiti dopisnik Az Est-a u Sofiji ministarskoga predjednika Radoslavova o političkom stajalištu prema srpskoj vojsci, koja se je sada gotovo posve svršila. Radoslavov odgovorio: „Rat protiv Srbije nije se vršio samo prije, nego li su očekivali neprijatelji, već također prije nego li mi mi sami očekivali u očigled tako ve-

likih poteškoća.“ Na upit o budućnosti osvojenih krajeva odgovorio je ministarski predjednik: „Po mojem sudu zaključila je Austro-Ugarska, da će naravno, sveučiniti, da jedanput za uvijek odstrani svaku vojničku i političku pobijavu za svoje zemlje. U drugu ruku mislim, da će se sadz. posve ostvariti također narodni ideali Bugarske. Prematomu će se za uvijek ujedinili s Bugarskom svaki bugarski kraj, koji je dosegao trpio pod srpskim gospodstvom. Sto će se dogoditi s ostalim dijelom Srbije i karkava će upće biti sudbina Srbije, može se u ovaj čas to manje kazati, što danas još nitko ne zna, kakav će udes zadesiti srpsku dinastiju.“ — Na upit novinar, da li se radi vojna u južnoj Srbiji ne treba bojati zapletaja s Grčkom, rekao je Radoslavov: „Mislim, da se ne trebamo bojati takvih zapletaja. Ponovno moram kodje ove prilike naglasiti, da sadašnji rat nije barem pogoršao nas odnos naprama Grčkoj. Mi potpuno slivačamo želju Grčke, da ostane netaknuta njezina teritorijalna neodvisnost. Mi dapače respektiramo onu želju Grčke, s kojom se u svoje vrijeme obratila na Srbiju, kada je Srbija htjela, da se dragovoljno odrečne nekijh krajeva u našu korist.“

Iz Rumunjske.

Iz sjednice rumunjskog sabora.

Bukarest, 4. decembra. (D. u.) U jučeranašnjoj sjednici senata izvajio je ministarski predjednik obzirom na upit radi izvanjske politike, da vlada ne će na taj upit odgovoriti. Vlada nije također u stanju, da odgovori na Filipescujev interpelaciju o ratnoj upravi, posto se u teradi o narodnoj obrani. Filipescu zahlijeva, da mu se izručie dokumenti tičeći se vojničkih dobitaka. Bratianu ih ne da.

Rumunjska se približava centralnim vlastima.

Lugano, 5. decembra. Sve se više množe vijesti o približavanju Rumunjske centralnim vlastima. „Corriere della sera“ javlja, da je Rumunjska povukla svoje čete, koje su se nalazile na austrijskoj granici. „Stampa“ javlja, da Rumunjska ne će ostati neutralna, već da će nastupiti protiv četvornog sporazuma.

Budimpešta, 5. decembra. Veliku je uzbuđenost prouzročila činjenica, što je odstupio zastupnik dr. Sion, koji je bio generalni ravnatelj državne zdravstvene službe. Dr. Sior. je izjavio, da je za to odstupio od svojeg mjesta, da uzumogne zajedno sa rektorom sveučilišta voditi stranku, koja je za to, da Rumunjska ustupi u rat na strani centralnih vlasti.

Iz Italije.

Naviještenje rata Italije Njemačkoj.

Lugano, 5. decembra. „Stampa“ javlja, da je Sonnino izjavio krugu zastupnika, zasto nije smatrao shodnim da najvješt rat Njemačkoj. Nažalost ori se uzroci ne smiju objaviti u javnosti.

Talijanski napadaji na Grčku.

Lugano, 6. decembra. „Messaggero“ nastavlja napadajima na Grčku radi njezinog izdajstva. Već je dosio vrijeme, da se razjasni neutralnost. Izgubilo se dosta vremena u korist carskog surjaka. Kralj Konstantin predao je Grčku Bugarskoj i Njemačkoj. To se opazio, kada je Bitolji bio ciljem carskih četa i još više vojnika kralja Ferdinanda. Držanje Grčke postavlja engleske i francuske čete u Solunu u vrlo neugodan položaj. Svaki dan, što se ga i dalje pusta Grčkoj mogao bi prouzročiti najveće žrtve vojske Sarraila, koju stalno ne će spasiti govori i intervjue ministra Cochina. Mi smo stajni, da će konstantno ultimatum entente Grčkoj

uslijediti akcija protiv grčke obale, koja će biti energična, jaka i bez ikakva milosrdja. Bil će možda prekasno, da se spasi čete i dragocjeni ratni materijal vojske Sarraillove, nu ne će biti kasno, da se Grčkoj i Bugarskoj zadade onako jaku lekciju, koju su zaslužile.

Vijesti iz Austrije.

Imenovanja.

Beč, 4. decembra. (D. u.) Bivši ministar Heinold imenovan je namjesnikom u Moravskoj, a bivši ministar Schuster guvernerom ureda poštanske štedionice.

Dnevna zapovijed nadvojvode Fridriha.

Beč, 5. decembra. (D. u.) Iz stana ratnih dopisnika se javlja: Nadzapovjednik vojske, nadvojvoda Fridrih, izdao je zapovijed, kojom javlja, da je car Franjo čop upravo na nj ručno pismo po ko ratni je zadovoljio njegovoj molbi u ime čete vojske, da car u znak priznanja južnih čina vojske nosi novo ulmelejni vojnički zaslužni križ prvog razreda sa ratnom dekoracijom. Ova želja izražava odanost svetih dužnosti napram domovini, kojom je vojska naučudislužena. Ova odanost neka bude nerazrješivi vez, što ga veže sa hrabrim vojnicima. Car zahtijuje feldmarsalu i svim valjanim vojnicima, koji junacki ustrajuja na sjeveru i jugu. Svemogući će nam pomoći do konačnog uspjeha.

Vojnički pozivi.

Beč, 4. decembra. Austrijski pučki ustaše god. 1872., 1873., 1874. i 1896. pozvani su za dne 6. decembra. Posto su sada nastala ljepša vremena, na molbu se je poljodjeljskih krugova ovaj poziv prenosao, te se naredilo, da imaju ustaše nastupiti službu dne 15. decembra, a ne kako je bilo prije određeno 6. decembra. One ustaše, koji se budu već 6. decembra prikazali, na njihovu će se molbu otpustiti knož do dne 15. decembra.

Razno.

Skupštine za mir u Engleskoj.

Berlin, 5. decembra. „Voss, Zeitung“ javlja iz Londona: Zadnje dvije sedmice bilo je u Engleskoj preko 30 sastanaka, u kojima se je raspravljalo o miru. Svuda se je zastupalo mnijenje, da sve ratne države zelje mir i da smo dosli do točke, gdje se sve sile pripravljaju na nove korake. Industrijalci i tvorničari u Manchesteru postavili su se na stanovite, da je dužnost Engleske i njezinih saveznika kaostu i centralnih vlasti, da se ih uplita, je li shodno da se rat i dalje vodi, posto su svi uvidjeli, da se nikoga pobijediti ne će. Diplomatski pregovori mogli bi rat u kratko vrijeme dokrajčiti.

Spoj između Berlina i Carigrada.

Kopenhagen, 5. decembra. Nakon 16-mjesečnog prekinuta direktne svuče između Berlina i Carigrada, budućih će se sedmice za prvi put sastati u Temisvaru ek-presni vlakovi iz Berlina i Carigrada. Da se polpomoigne izvoz robe, što leži u Anatoliji, otposlao će se iz Njemačke onamo 10 lokomotiva i 200 vagnova.

Za naše bjegunce.

U našem se je gradu zadnjih mjeseca privedilo svakojakih zabava u dobrotvorne svrhe. Dobra se srca sjetila i naših bjegunaca. Tko od nas nema budi koga u tuđini? Svaki želi pomoći drugu, prijatelju. Za to je i dužnost svakoga. Da prisustvuje danas kinemasaralifčkim predstavama i tako položi malen darak za one, kojima vruće želimo, da se ih čim više povrati živih i zdravih u domove svoje. Za to pozivljamo sve naše ljude: Danas popodne svaki, komu je moguće, neka ide položiti dar u korist naših bjegunaca.

Našim cijenjenim predbrojnicima!

Kad smo ono prije nekije pet mjeseci pokrenuli bili „Hrvatski List“ vodili su nas kod toga napještijemj razlozi. Prestankom „Nase Sloge“ nestalo je u Istri i u Primorju jedinog hrvatskog časopisa, a mi, hotći da u našem narodu ma i koliko podignemo i podržavamo hrvatsku svijest, odlucismo se na izdavanje „Hrvatskog Lista.“ Ne sebitnost, nego domoljublje, ljubav do našeg jezika i našeg naroda vodile su nas kod našeg podvaha. Uložili smo u taj podvihal koli duševne, tli i materijalne sile, no na žalost nijesu se ispunile naše nade u onoj mjeri, u kojoj smo ih očekivali.

U teška ova ratna vremena, u silnoj ovoj skupovini i radnika i materijala, zašto trgovine, koja je svojim oglasima u novima pružala izdavačima znatan prihod, upućeni smo bili, a jsmo eto i danaz samo na preplatu predbrojnika našega lista. Velimo „predbrojnika“, jer su se dosta mnogi predbrojili, a nijesu do danas kao „preplataci!“ — I. j. u. koji doista i plaćaju — udovoljili su bilo koje razloga svojoj dužnosti. Mi smo udarili bili „Hrvatskom Listu“ najnižju po mogućnost cijenu i nastojali, da ga uzdržimo glede sadržaja barem na onoj vizini, na kojoj ga uzdržavaj i strani listovi uz istu cijenu. Stoga kao da je opravdana naša molba na zaostale dužnike, da urede naše tražbinne, a tom zgodom se obračunao i do ostalih naših rodoljuba s molbom, e nas list podupri barem materijalno tim, da ga među narodom što više rašire. Ta naš narod tako željno iščekuje u ova doba najnovije vijesti, a gdje će ih naš Hrvati bolje i jasnije razumjeti negoli u „Hrvatskom Listu“? Bude li ovaj naš poziv na domoljube i prijatelje našega domaćega naroda imao dostatan odziv, tad će biti prva naša briga i najvelja dužnost, da „Hrvatskom Listu“ urečavamo sadržaj te da ga izdajemo na četiri stranice.

Naše su žrtve velike, a do Vas je, Hrvati, da i Vi učinite svojju kao što eto i mi učinismo dosad svoje.

Uprava.

Što veli svijesti o sadanjem ratu...

Zanimivo je, kako sude o svjetskom ratu države, što u ratu sudjeluju za naravno stajališta. Skero sve su naime države čitile neku potrebu, da se ispričaju zašto su ustupile u kravati svjetski rat. „Mirno svjetske nastupiti ih put, što mi ga dužnost nalaze, uzdam se u Svemogućega, da će podijeliti pobjedu mo-

jom oružju." Tako je pisao car Franjo Josip u svojem manifestu austrijakim narodima dne 28. julya 1914.

Car Vilim govorio je kod otvorenja njemačkog državnog sabora dne 4. augusta. U prislijenom silobranu, čistom savješću i čistom rukom prihvaćamo mać...

Uvjereni smo, da dolaze ove riječi naših vladara iz iskrenog srca i da je to dobra savjest također objektivno opravdana. Pogledajmo jeste, kako i drugi vladari, koji se bore protiv nas, opravdavaju svoj ustup u svjetski rat.

Predsjednik republike Francuske veli u saboru dne 4. augusta 1914: „Francuska je pred cijelim svijetom danas više no ikada zastupnica slobode, pravice i razuma.“

Ministarski predsjednik Viviani dodao je: „Nama ne može nitko ništa predbacivati, mi ćemo biti bez straha!“

Car Nikola držao je dne 9. augusta 1914. govor u ruskoj Dumi i državnom saboru. Tom je prigodom izrazio nadu, da će Rusija sretno dovršiti vojnu, što joj ju Bog šalje!“

Engleski kralj Gjuro se je u svojoj zapovijedi, što ju je objavio dne 14. augusta svojim četama, koje su odlazile na bojište, pozivao na to, „da je bila nepodneta Belgija, i mi smo se obvezali, da ćemo ju braniti!“

Konačno je imao i talijanski ministarski predsjednik Salandra toliko smjelosti, da je u svom govoru dne 3. junija o. g. izjavio: „Gori srca! Naša je stvar pravdna, a naša je vojna sveta!“

O ovim izjavama, kaošto o iskrenosti, kojom hoće ovi zadjni da opravdaju svoju savjest, moći ćemo lako sami stvoriti svoj sud. Zanimivo je, da su se sve veće ratujuće države postavile pred su naravne savjesti i da su sve nastojale, da moralno opravdaju svoj ustup u svjetski rat.

Profesor Mansbach veli: „Jos nikada nijesu vladari i državni predstojitelji kojeg rata tako priznavali naravnih načela i pravničkih uzroka, koji opravdavaju i dozvoljavaju uporabu oružja pred Bogom i savješću, kako u sadašnjem ratu...“

General Borojević o talijanskom generalisimusu,

Karlo Wiegand nastavlja u američkim listovima svoje izvještaje o talijanskoj fronti, te javlja i dalji razgovor s generalom pl. Borojevićem, koji mu je u glavnom izjavio:

„Talijanski generalisimus Cadorna žrtvovao je dosad nebrojne živote, a da nije ništa postigao. Cadorna je doduše čovjek velikih sposobnosti, ali nije gospodar svojih odluka. Njegove odluke stoje pod utjecajem politike, te su podređene zahtjevima politike, da valja narodu predočiti bilo kakav uspjeh. U ratu valja političke momente podrediti vojničkim.“

U Italiji vlada prava pohlepa za bilo kakvom odštetom za prolijevu krvi, i Gorica, koliko god je vojnički od neznatne važnosti, bila bi ucjena, kojom bi se moglo povoljno djelovati na raspoloženje talijanskog naroda.

Kod prosuđivanja vojničkog položaja ne valja smisluti s uma, da smo mi petnaestmjesecnim vojevanjem stekli već iskustva, kojih Talijani nisu imali. Talijanski je vojnički predstavnici temperamentnog latinskog plemena, te se brzo odlučuje na juris. No čim mu brzo podozri juris, sinčajno ne uspije, on se još brže daje na uzmak. Talijani nisu pokazali ustrajnosti poput Rusa i Srba.

Dobra trgovina. Humoreska Čica Jose.

Najednom mu oko zapne na prilično velikoj zgradi. Nad vratima je bila jujoljka drvena ploča s napisom: „Poglavlarstvo upravne općine Grbavac.“

Miško stane nešto se zamisliti i tad krene brzim korakom preko ceste u općinu, pjevučkajući neku veselu koranicu. Bio je to znak, da mu se je u glavi porodila bila zgodna misao.

Za dva je čask bio u sobi gospodina općinskoga bilježnika, koji je ujedno vršio i službu blagajnika.

— Eto, gospodine bilježniče, sastao sam putem gospodina načelnika. Isao je u Zabjak, gdje je uginuo konj. Ponudio sam mu ovo dva kalendara i on me je sveo uputio do vas, da ih preuzmete. Vjerujte mi, gospodine bilježniče, ne čete se pokajati — i Miško je stao govoriti i govoriti već sto i sto puti izgovorene hvalospjeva. I ovaj je put Miško imao sreću, jer mu je bilježnik, inače posve mlad čovjek, uručio četiri krune.

„Talijanske gubitke — izjavio je konačno general — ne bili mogno točno odrediti, no držim, da su Talijani u prve tri bitke izgubili 300.000 ljudi. Njihovi su gubici najviše upravo strasni. Pred našim streljačkim rovovima leže hiljade pokopanih talijanskih mrtvih i tjelesa. Nasi gubici nisu sasvim naravno ni u kakvom razmjeru s talijanskima. Naš se čete nalaze u dobro sakrivenim pozicijama, odakle vatrom iz običnih i strojnih pušaka srazvijaaju sa zemljom talijanske redove, koji jurisaju. Ovdje su dvije bitare. Jedna predočuje naše pozicije u lipnju, a na drugoj su naše sadašnje pozicije. Kako vidite, nije, vojnički govoreći, došlo do kakve promjene. Veliku nizinu istočno od Srce prepustili smo Talijanima već na početku, te nismo ni kušali, da je osvojimo. Ali gdje smo na početku smjislili svoje pozicije, ondje još i danas stojimo i ondje ćemo nastojati, da i dalje ostanemo.“

Razne vijesti.

Zahvala za „Svjetionik u gvozdju“. Pošto nije moguće svakom zapovjedniku, svim oblastima, društvima i radničkim odjelima, kaošto pojedinim osobama, koji su pripomogle postavljenju, posveti i zahvaljuju čavala kod podignuća „Svjetionika u gvozdju“ na gatu sv. Teodora sva komu posebice zahvaliti, to čini gospojinski odbor ovim putem. Zahvaljenje čavala traje i dalje svaki dan od 10—12 sati opodnevno i od 2—4 sata popodne.

Knjige Družba sv. Mohora stigle su te se ih može dignuti kod velečasnog koralnog vikara Janka u ulici Kand te br. 54./III. Preporuča se članovima, da ih donesu za buduću godinu, također članovima i postariju 40 h.

Junačka smrt na bojnom polju. Iz jedne dopisnice, koju je primio c. kr. stražar u Puli g. Jakob Kocijan razabire se, da je dne 9. oktobra poginuo na bojnom polju junačke smrti, njegov brat Leopold Kocijan, odlikovan srebrnom koljonom za hrabrost. Časnik, koji tu vijest bratu javlja naglasuje izvanrednu hrabrost poginulog.

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

B e c. 5. decembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište. Mjestimice topničke borba.

Talijansko bojište. Jučer ograničili su se Talijani na osokoj fronti na topničku palju izmjenične jakosti. Samo kod Oslavje kušali su danju i noću podjednako navale, koje su sve bile suzbjene. Na tirolskoj fronti razvija neprijateljsko topništvo živahnou djelatnost protiv utrdjenog prostora od Llandara.

Srpsko bojište. Kod Čelabicia došlo je ponovo do veće okrsjaja. Čete nastupajuće iz Fote bacile crnogorce na granicu. Južno Plevlja suzbile su naše čete žestoke crnogorske protunavale. Među zaplijenjenim ratnim materijalom u Plevlju nadjeno je milijun pušcanih šesaka i 100 škripla topničke municije. Južno Novog Pazara bilo je jučer ponovo zarobljeno 600 Srba.

Zanjenih poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Zapadno bojište. Nikakvih znatnih događaja.

Istočno bojište. Nikakvih znatnih događaja.

Srpsko bojište. Bugarske čete su neprijatelja jugozapadno Prizrena prisilile na boj i potukle, te zaplijenile preko 100 topova, veliku množinu ratnog materijala, između česa 200 automobila. U gorovju Jame, istočno Dibre na pol puta Kraove-Ohride bile

su odbačene srpske zalaznice. Njema i bugarska su odijeljena unisla u Bil srdačno pozdravljena od oblasti i čanstva.

Vrhovna vojna uprava

Bugarski ratni izvještaj.

Sofija a. 5. decembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Nakon poraza kod Prizrena dostigli su 3. decembra uzmičće ostatke srpske vojske na lijevom brijegu Ljume, te raspisimo. Srbi su ostavili 100 polja topova, 200 automobila, 150 trenskih vozova i tako ogromno mnoštvo ratnog materijala, da je pul uzduž Bijelog Dri do Kulaaljme zapriježen i za konje n prohodiv. Uslijed toga morali su, kao izjavljaju zarobljenici, nositi kralja Petra na nosilima. Na daljnjem su uzmac ispraznile srpsko-rnogorske čete Djakovi i ostavile šest haubica, Bugarsko konjništvo progoni neprijatelja proti Djakov

Odazak mirovne ekspedicije.

New-York 4. decembra (D. u.) Mirovna ekspedicija Ford otputovala je danas ujedno sa učesnicima, koja se sastoji od 140 osoba, među kojima su i izvjesitelji. Ima također tri kinematografska aparata.

Kuća Via Muzio 16 prilika radi jest na prodaju. Upititi se je kod uprave lista.

VELIKE kinomatografske predstave u korist iseljeničkih obitelji iz Puljštine danas 6. dec. od 3 sata dalje u kazalištu „Politeama Cicuttij“. Raspored će biti veoma zanimiv. Sudjeluje glazba mornarice. Obzrom na dobrohotnu svrhu predstava primaju se preplate sa zahvalnošću. Za odbor: SMAHA.

Tko zadovoljniji od Miška! Šest kalendara! — A sad brusi pete, jer će doskora stići viak! — uslikle u pola glasa u pohiti vreme kolodvoru, koji je bio malo ne čitava pola sata daleko od Grbavca. Stigao je za vremena i počeo i kremu, da se okrijepi. Ta zaslužio je žalicu vina! Sjedio je prilično dugo i upravo htio da se digne, kad se vrata otvore, a u sobu udje općinski pandur i se zaputi ravno prema Mišku. Oraj se uprepasti. Odmah je naslutio, e čemu se radi. Ej dabome, zlo će biti!

— Da, da! — prekine ga Miško, Glas mu nije više drhtao. — Ali pijite, gospodine! Pandur duboko povuče. — Da, da, znadem, o čemu se radi. Bio sam naime u općini kod gospodina bilježnika i ponudio mu na prodaju dva kalendara, kakove imadu i po ostalim uređima. Gospodinu su se bilježniku veoma svidjela, no nije htio da ih kupi na općinski račun bez znanja načelnikova. Rekao mi je, da pričekam na gospodina načelnika, koji da će se doskora povratiti iz Zabjaka, na ja sam se bojao, da ne zakašniji na viak i eto me ovdje. Zato su eto gospoda i poslala vas po mene, jer kane kupiti kalendara, no kako vidite, ja nikako ne mogu da se vratim, pošto je eto već vrijeme za odlazak. Zao mi je, veoma žao, a uvjeren sam, da će žaliti i općinska gospoda. Pijte gospodine!

uziniti i meni i gospodinu načelniku bilježniku, ako vi kupite od mene kalendara i uručite ih gospodi, koje će vam bare sumnje vratiti iz uređske blagajne četiri krune, jer tko zna, hoće li katnjmoći da ih nabave, pošto se sve jagri za njima. Pandur nije dugo promisljao, pogotovo, što je imao u sebe općinskih novaca, koje je ubrzo bio na današnjim ovrhama. Miško je bio, stono riječ, u devetom nebu. A kako i ne? Osmi je kalendara prodao, a da se ni nadaje nije, i taj uspjeh ima da zahvali svojoj lukavosti. Istina, današnji njegov posao nije toliko kao sjajan — ta u drugim je mjestima znao raspadati i šest do deset puta toliko kalendara. — ali za Grbavac je to mnogo, veoma mnogo, što mu je ustalom priznalo i sam gospodar te ga pohvalio. Da li je i načelnik pohvalio svoju ženu, gospodina bilježnika i pandura, nijesam mogao da saznam. Konac.